

VietTuSaiGon - Những bà mẹ bị biến thành “nước rửa tiền”

06/6/2023

Mẹ Thú đã được trao tặng danh hiệu mẹ Việt Nam Anh hùng vào năm 1994

Có thể nói rằng chưa bao giờ, chưa có đất nước nào mà hình ảnh người mẹ lại bị mang ra lợi dụng, rêu rúng và biến thành bù nhìn, bình phong hay nước rửa tiền như hình ảnh bà mẹ Việt Nam.

Có thể có những bà mẹ trên quốc gia khác bị con cái đối xử bất hiếu trong những căn nhà xập xệ hoặc trong những ngôi nhà khang trang, nhưng chắc chắn một điều, họ không bị biến thành mẫu số chung để bán đứng như Việt Nam.

Có thể có nhiều quốc gia, hình ảnh người mẹ cũng được tôn vinh, cũng bị phết lên một số lớp sơn giả tạo để đạt mục đích chính trị nào đó, nhưng bù vào đó, họ không bị đối đãi tệ bạc.

Có một vấn đề, tôi muốn nhấn mạnh, tôi từng đi nhiều và gặp rất nhiều bà mẹ của “bên thua cuộc”, họ sống cùng những người con thương tật và nghèo khổ, nhưng họ không bị lợi dụng và đối đãi tệ bạc. Đó là sự thật, chưa bao giờ có chuyện những người lính, những thương binh Việt Nam Cộng Hòa đối đãi tệ bạc với mẹ mình hoặc bán đứng mẹ mình, mặc dù họ đói khổ.

Chuyện bán đứng, lợi dụng hình ảnh người mẹ và vắt kiệt mẹ bằng cách này hay cách khác, chỉ có ở những cán bộ Cộng sản. Mà không riêng cá nhân nào, vấn đề này trở thành mẫu số chung của chế độ.

Từ những bà mẹ chung cho đến các bà mẹ riêng, đều bị lợi dụng như nhau. Đáng sợ nhất là lợi dụng bằng cách tung hô và biến các bà mẹ trở thành vật thể thân, thành bình phong che tội lỗi.

Ở Việt Nam, chắc không ai không biết Mẹ Thú, một bà mẹ Việt Nam Anh Hùng của chế độ Cộng sản, Mẹ Thú có chín đứa con tham gia bộ đội và không có người nào trở về (Tôi xin viết hoa chữ Mẹ, bởi trước bất

kỳ người Mẹ đau khổ nào, trước bất kỳ người mẹ mất con và chịu cảnh cui cút lúc về già, đều là Mẹ, bởi chính Mẹ đã khiến tôi thấy mình nhỏ bé, Mẹ thật kì vĩ, bởi đó là Mẹ, không có biên kiến chính trị nào cao hơn Mẹ).

Mẹ Thứ sống thui thủi một mình, mỗi bữa ăn, Mẹ mang một cái mâm, để chín chén cơm, chín đôi dĩa, ngồi một lúc rồi ăn cơm, chưa có ngày nào Mẹ không nước mắt. Mẹ không quan tâm đến Mỹ hay Việt, Cộng Hòa hay Cộng Sản, Mẹ chỉ cần các con của Mẹ, đây là sự thật, nhưng người ta đã bóp méo đi nhiều.

Chính vì sự thật này mà Mẹ bị đối đãi rất “long trọng”, trong một căn nhà tuềnh toàng không thể rách nát hơn, trong một thân phận thui thủi quanh năm suốt tháng, với chế độ ăn uống thất thường. Có một người nấu cơm cho Mẹ, đương nhiên là người thân sót lại, nhưng người này cũng bị bệnh tật, cũng sống dựa vào mảnh vườn cùng một suất tiền tuất chưa đầy nửa triệu đồng (lúc Mẹ còn sống), quanh đi quẩn lại không bao giờ đủ để mua thức ăn...

Thi thoảng, đến ngày lễ lạc thì người ta tổ chức chăm Mẹ một cách nồng ấm không thể nồng ấm hơn, xốt cò, dọn vườn, làm đủ các thứ để Mẹ được sạch sẽ, tắm tãt và quay phim, ghi hình cảnh lãnh đạo địa phương, lãnh đạo tỉnh, lãnh đạo trung ương ghé đến thăm, tặng quà. Xong lễ, mẹ lại thui thủi với đời sống thanh bần, đạm bạc và đơn chiếc.

Thế nhưng đám tang của Mẹ Thứ thì rất lớn, đám được bơm lên thành sự kiện truyền thanh, sự kiện truyền hình, sự kiện truyền thông quốc gia. Sau đám tang không bao lâu, có một buổi truyền hình trực tiếp các quan chức địa phương ngồi lại với nhau kể công về Mẹ, sau đó khóc, sau đó kêu gọi quyên góp tiền để xây tượng đài cho Mẹ.

Và, tượng đài của Mẹ đã được xây dựng ở Núi Thành, Quảng Nam với kinh phí lên đến hàng nghìn tỉ (so với thời giá hiện tại), nơi đây được xếp vào diện tham quan, du lịch. Mà nói nghiêm túc, chỉ cần bỏ ra một chút tiền rất nhỏ trong nghìn tỉ ấy cho Mẹ lúc còn sống, để làm cho Mẹ một căn nhà khang trang, đủ ấm qua mùa đông và đủ mát qua mùa hè... thì chẳng thấy ai nhắc tới. Để rồi, khi Mẹ qua đời, mọi thứ nước mắt, mọi nguồn tiền, mọi thứ moi được từ túi dân đổ dồn lên tượng đài Mẹ Thứ.

Nói cho cùng, Mẹ Thứ sống đau khổ, đơn chiếc, buồn tẻ và cô quạnh, chết vẫn chưa yên, bị mang ra “tín chấp” để nuốt cả hàng vài trăm tỉ đồng (theo mức trượt giá thì bây giờ đã lên đến ngàn tỉ) mà trong đó, con số không nhỏ đã vào túi những kẻ tổ chức xây dựng tượng của Mẹ.

Có bao nhiêu người Mẹ là mẹ liệt sĩ đã bị lợi dụng như thế? Tôi còn nhớ như in cảnh một bà mẹ liệt sĩ ngồi khóc méo sau khi nhận quà 27 tháng 7 (ngày thương binh liệt sĩ của chế độ Cộng sản). Hình ảnh lúc quay phim và phát lên tivi là một chiếc đầu máy phát video Sony mới cáu trong hộp, được ông Chủ tịch tỉnh trao tặng, nhưng khi mẹ về mở ra, bên trong chiếc hộp đầu máy video là một thùng mì tôm Vifon.

Người mẹ này đã cố gắng nhớ lại thử mình có bưng nhăm thùng của người nào khác hay không và sau đó bà quả quyết rằng chỉ có mỗi mình bà được lên nhận đầu máy video và được quay phim, những

người khác chỉ được nhận một ít mì tôm mà thôi. Đó là những năm 1990, thời mà chính quyền còn hồn nhiên, chưa tinh ranh như bây giờ.

Điều đó cũng có nghĩa là những người mẹ luôn bị “các con” mang hình ảnh ra làm bình phong, bị lợi dụng một cách không thương tiếc.

Thì Mẹ Nguyễn Thị Năm cũng là một người mẹ, đã từng hi sinh tài sản cho công cuộc cách mạng thần thánh của các anh/chị thời kháng chiến để rồi bị mang ra đấu tố, giết khi cần thiết đó thôi!

Nhưng đó là mẹ chung, mẹ có tính biểu trưng, mẫu tượng. Thế còn mẹ riêng thì sao?

Có bao nhiêu căn biệt phủ trên đất nước này đã lợi dụng cái tên của các bà mẹ? Con số này phải đếm đến hàng triệu, nghĩa là nó tỉ lệ với số đảng viên Cộng sản gốc.

Mà có ai tham nhũng hơn Cộng sản gốc? Có ai rẻ rúng cha mẹ mình hơn Cộng sản gốc? Thử nghĩ, tham nhũng, xây biệt phủ, biệt điện, gặp vấn đề thì chối quanh co, rằng do nuôi heo, do buôn chổi đốt, do trồng vườn... Các lý do trên thấy không còn hiệu quả thì ném sang cho bà mẹ, để bà mẹ đứng tên, rồi bà mẹ lại “buôn trái cây, nuôi heo, bán chổi đốt, làm đến thối cả móng tay” cho mà xem!

Đương nhiên các bà mẹ bị biến thành vật thế thân, thành bình phong che tội lỗi, thậm chí tội ác cho con mình. Mẹ chịu đứng tên, rồi ở giữ nhà, đến khi chết đi thì con thừa kế một cách danh chính ngôn thuận.

Ở đây, các bà mẹ bị biến thành bình phong, mà nói đúng bản chất là tình mẹ con bị biến thành nước rửa tiền của các quan tham, không hơn không kém.

Diễn hình và gần đây nhất là mẹ của Thiếu tướng Phạm Bá Hiền, Tư Lệnh Binh đoàn 16 ở Hà Tĩnh (Binh đoàn 16 trực thuộc [Bộ Quốc phòng Việt Nam](#) là một đơn vị kinh tế quốc phòng của [Quân đội nhân dân Việt Nam](#). Binh đoàn có tên giao dịch kinh tế là Tổng công ty 16 giúp xây dựng các khu kinh tế kết hợp với quốc phòng, khu dân cư xã hội trên địa bàn vùng sâu, xa, miền núi, dân tộc dọc tuyến biên giới Tây Nam Tổ quốc thuộc tỉnh Bình Phước và tỉnh Đắk Lắk... Bà mẹ của Phạm Bá Hiền nói với báo chí là do con bà kinh doanh ở miền Nam mang về xây nhà... Một biệt phủ trên diện tích 5000 m2, ước tính gần trăm tỉ đồng).

Và đương nhiên, những bà mẹ này đã “hi sinh” cho con, đã chấp nhận nói dối mà che tội lỗi cho con mình (có bà mẹ nào không biết con mình tham nhũng, không biết mình đang nói dối, không biết con mình nếu làm đúng lương ba đồng ba cọc của chế độ thì có bảy kiếp cũng không xây được biệt phủ, biệt điện?!). Đáng sợ nhất là những đứa con Cộng sản đã vạch sẵn bài bản nói láo cho mẹ và biến mẹ của họ thành những con vẹt, thành thứ nước rửa tiền mà xã hội đang khinh bỉ.

Điều này chỉ thấy ở những đứa con Cộng sản, ngay thời bây giờ, và nó có tính phổ quát, là mẫu số chung chứ chẳng phải là hiện tượng cá biệt nào!

<https://www.rfavietnam.com/node/7660>